

Apostolien teot 11:1-30

Ja apostolit ja veljet ympäri Juudeaa kuulivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan. Ja kun Pietari tuli Jerusalemiin, ahdistelivat ympärileikatut häntä sanoen: "Sinä olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssansa".

Niin Pietari selitti heille alusta alkaen asiat järjestänsä ja sanoi: "Minä olin Joppen kaupungissa ja rukoilin; silloin minä näin hurmoksissa näyn: tuli alas astia, ikään kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan laskettiin taivaasta, ja se tuli aivan minun eteeni. Ja kun minä katsoin sitä tarkasti, näin minä siinä maan nelijalkaisia ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja. Ja minä kuulin myös äänen, joka sanoi minulle: 'Nouse, Pietari, teurasta ja syö'. Mutta minä sanoin: 'En suinkaan, Herra; sillä ei mitään epäpyhää eikä saastaista ole koskaan minun suuhuni tullut'. Niin vastasi ääni taivaasta toistamiseen ja sanoi: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi'. Ja tämä tapahtui kolme kertaa; sitten vedettiin kaikki taas ylös taivaaseen. Ja katso, samassa seisoi sen talon edessä, jossa me olimme, kolme miestä, jotka Kesareasta oli lähetetty minun luokseni. Ja Henki käski minun mennä arvelematta heidän kanssansa; ja myös nämä kuusi veljeä lähtivät minun kanssani. Me menimme sen miehen taloon, ja hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt enkelin seisovan hänen huoneessaan ja sanovan: 'Lähetä Joppeen noutamaan Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; hän on puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja koko sinun perhekuntasi'.

Ja kun minä rupesin puhumaan, tuli Pyhä Henki heidän päällensä, niin kuin alussa meidänkin päällemme. Silloin minä muistin Herran sanan,

jonka hän sanoi: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä'. Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin, kun olimme uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä voidakseni estää Jumalaa?"

Tämän kuultuansa he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Niin on siis Jumala pakanoillekin antanut parannuksen elämäksi".

Ne, jotka olivat hajaantuneet sen ahdingon vuoksi, joka oli syntynyt Stefanuksen tähden, vaelsivat ympäri hamaan Foinikiaan ja Kyproon ja Antiokiaan saakka, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin ainoastaan juutalaisille. Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyprolaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka, tultuaan Antiokiaan, puhuivat kreikkalaisillekin ja julistivat evankeliumia Herrasta Jeesuksesta.

Ja Herran käsi oli heidän kanssansa, ja suuri oli se joukko, joka uskoi ja kääntyi Herran puoleen. Ja sanoma heistä tuli Jerusalemin seurakunnan korviin, ja he lähettivät Barnabaan Antiokiaan. Ja kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, niin hän iloitsi ja kehoitti kaikkia vakaalla sydämellä pysymään Herrassa. Sillä hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi paljon kansaa.

Niin hän lähti Tarsoon etsimään Saulusta, ja kun hän oli hänet löytänyt, toi hän hänet Antiokiaan. Ja he vaikuttivat yhdessä kokonaisen vuoden seurakunnassa, ja niitä oli paljon, jotka saivat heiltä opetusta; ja Antiokiassa ruvettiin opetuslapsia ensiksi nimeämään kristityiksi.

Siihen aikaan tuli profeettoja Jerusalemistä Antiokiaan. Ja eräs heistä, nimeltä Agabus, nousi ja antoi Hengen vaikutuksesta tiedoksi, että

oli tuleva suuri nälkä kaikkeen maailmaan; ja se tulikin Klaudiuksen aikana. Niin opetuslapset päättivät kukin varojensa mukaan lähettää avustusta Juudeassa asuville veljille. Ja niin he tekivätkin ja lähettivät sen vanhimille Barnabaan ja Sauluksen kätten kautta.

Pietari oli siis valmis ojentautumaan Jumalan antaman näyn mukaan, vaikka omat joukot vastustaan "kävivät hänen kimppuunsa." Rohkeasti Pietari selitti heille, miten Jumala oli osoittanut, että Herran pyhittämää ei saa sanoa saastaiseksi. Näin he tyytyivät ja hyväksyivät evankeliumin kuuluvan myös pakanakansoille. Kuinka viisaasti Pietari sanoikaa selittäessään tilannettaan ystävilleen: "Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin, kun olimme uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä voidakseni estää Jumalaa?"

"Herran käsi oli heidän kanssansa, ja suuri oli se joukko, joka uskoi ja kääntyi Herran puoleen. Ja sanoma heistä tuli Jerusalemin seurakunnan korviin, ja he lähettivät Barnabaan Antiokiaan. Ja kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, niin hän iloitsi ja kehotti kaikkia vakaalla sydämellä pysymään Herrassa." – On ihastuttavaa lukea näitä sanoja. Jumalan Pojan evankeliumi saavutti kansoja ja suuri armo oli heidän kanssaan. Mikä ilo ja riemu olikaan syntynyt kaiken vainon ja halveksunnan kohteeksi joutuneille kristityille! He saivat kokea ylenkatseita, mutta vielä paljon parempaa; Herra oli heidän kanssaan väkevänä ja voimallisena!

Tuohon aikaan alettiin uskovia nimittää ensimmäistä kertaa kristityiksi. Heidän keskellään toimivat myös armolahjat ja heidän profetoissa tapahtui, kuinka he olivat ennustaneet Hengen vaikutuksessa. Kohdatessa ennustetun nälänhädän, voimme myös nähdä, miten Jumalan rakkaus vaikutti heidän keskellään; "Niin opetuslapset päättivät kukin varojensa mukaan lähettää avustusta Juudeassa asuville veljille."

